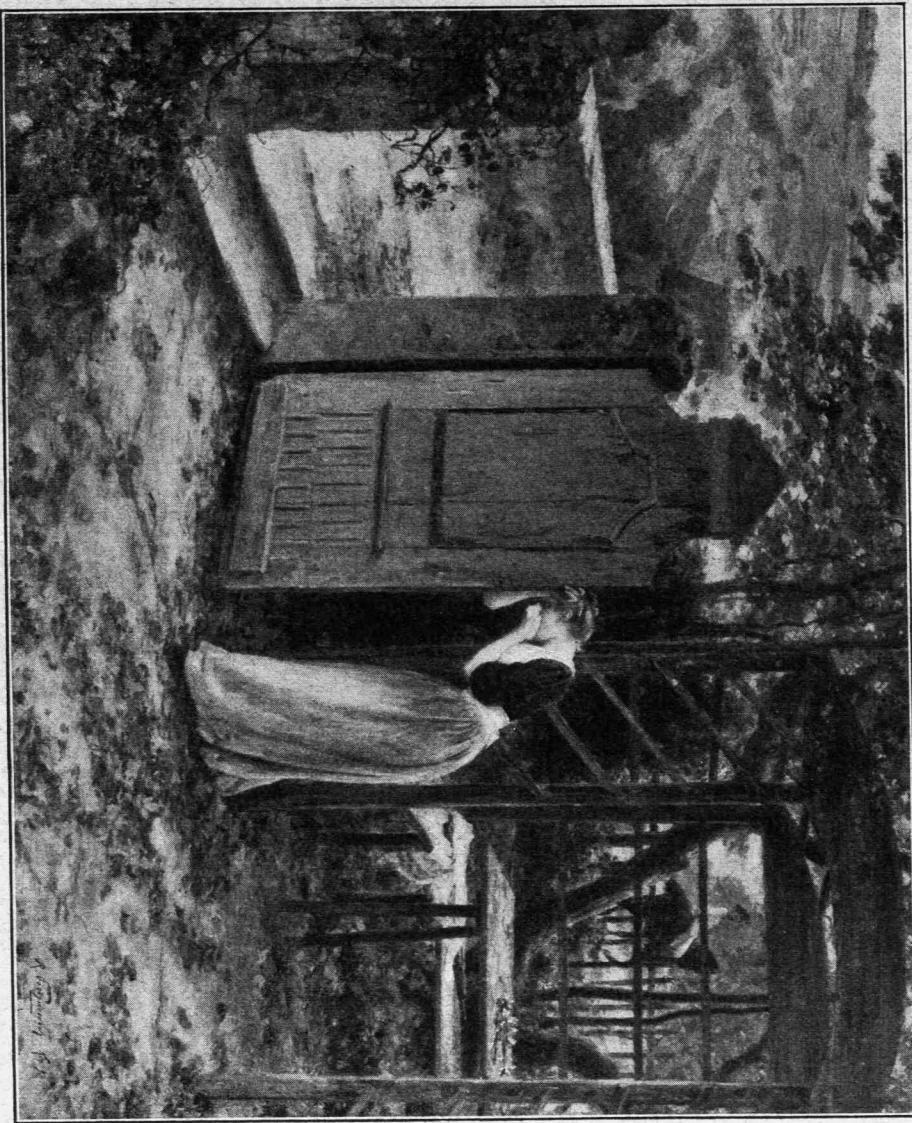

ἔπειρε πε νὰ ἔλθω σιμά σου, ώραια μου φίλη. Τ' αστρα θὰ μὲ κατασκο-
πεύουν νομίζοντα δτι θὰ πάρω πάλιν τὴν ἀνθισμένην ἀτραπόν, ἡ ὁποία

μ' ἔφερε πλησίον σου, τὸ χλωμὸν δειλιγὸν τὸ ὄπειον φύεται ἐκεὶ εἰς τὴν
ἄκραν τοῦ εὐθύμου ῥυακίου θὰ μοῦ ἐνθυμίζῃ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τοῦ
ἀποχωρισμοῦ μας, καὶ ὁ κορυδαλὸς δστις θ' ἀναγγέλλῃ τὴν ἄφιξιν τῆς